

חגיגה כו

עניין: כאיש אחד חברים

תניא אגרת הקודש פכ"ב

מחבירו. וכתוב כל [איש] ישראל כאיש אחד חברים. כמו שאיש א' מחובר מאברים רבים ובהפך נוגע בלב כי ממנו תוצאות חיים. א"כ אנחנו היות כולנו כאיש א' ממש תיכון העבודה בלב ומכלל הן כו'. וע"כ נאמר ולעבדו שכם אחד דוקא. וע"כ אהובי

שם משמואל משפטים תרע"ו

דהנה אמרו ז"ל (ירושלמי נדרים פ"ט ה"ד) ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה, והטעם איתא בספ"ק דבפנימיות כל ישראל הם כאיש אחד ממש אלא שבחיצוניות הגופים מחולקים, וע"כ כל כמה שהאדם נמשך אחר החיצוניות, כן באותה מדה נרחק ונפרד מאת רעהו, ולהיפוך כשהאדם נמשך אחר הפנימיות שבו באותה מדה הוא מתאחד בכלל ישראל והוא אוהב ישראל באמת ושמח בשמחתם, וח"ו בכל צרתם לו צר הן בכלל והן בפרט, וע"כ ואהבת לרעך כמוך הוא כלל גדול בתורה, שזה הוא אמת הבנין כמה הוא נמשך אחר הפנימיות שזוהי מטרת התורה כולה, ואפשר דהיינו הך דבש"ס גיטין (נ"ט:): דכל התורה כולה מפני דרכי שלום היא, והפירוש להיות נמשך אחר הפנימיות ואז שלום על ישראל, כי נעשו כולם כאיש אחד חברים. ונראה שזה נמי בכלל טעמי מצות השמיטה שלא יעבוד את האדמה כבעה"ב ושלא יתנהג בפירות שביעית כדרך בעה"ב אלא יהי מופקר לכל, באשר כל חיי האדם תלוי ביבול הארץ, וכשכל אחד מחזיק שדהו לעצמו כבעה"ב זה עצמו מפרידו מזולתו, ע"כ באה המצוה לסלק שם בעלים מיבול הארץ, ולהיות כל ישראל מתאחדים כאיש אחד חברים נמשכין אחר הפנימיות. ויש לומר שמטעם זה החמירה תורה מאד במצות השמיטה וחייבה גלות עלי, אף שאין בה כריתות ומיתת כ"ד אלא לאו בעלמא, אלא מחמת שהיא עיקר וכלל גדול בתורה שזוהי מטרת כל התורה כולה, והנה בטעם שמיטת כספים הגיד כ"ק אבי אדמו"ר זצלה"ה כי עבד לזה לאיש מלוה, ובשביעית נעשו כל ישראל כאיש אחד, וע"כ כמו שבאיש אחד לא שייך לומר שקצתו הוא עבד לקצתו, כן הוא בשביעית כל הכלל כולו, וע"כ משמט כספים, עכ"ד, ולפי דרכנו הנ"ל הוא מתאים למצות שמיטת הארץ:

שם משמואל צו תרע"א

השליכו באש כלל, וי"ל דכל כוונת אהרן היתה באשר הובחן שכל הצרה הזאת שכל ישראל יבואו לכלל טעות הוא באשר בעוד משה עמהם ה' הוא המאחד והיו כולם כאיש אחד חברים ובלתי אפשר שיתדבק בהם דבר רע, כאמרו ז"ל (יומא ס"ב), אין חטאת ציבור מתה שציבור דבקים במקור החיים כמאמר הכתוב (דברים ד') ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום, אך באשר משה עלה למרום ונפרד מהם ע"כ נשארו בלי כה המאחד אותם, וע"כ ה' כל איש ואיש בפני עצמו, וזהו שאמרו ז"ל (ע"ז דף נ"ג ע"ב) שאינו לאלוהות הרבה, שלא היו כאיש אחד רק פרטי פרטים, וע"כ אין עצה רק לאחד אותם יחד, והיתה עצתו שיקח מכל אחד

שם משמואל שושן פורים תר"פ

והנה כל הפוסל במומו פוסל, ע"כ אמר המן למלך אחשוורוש ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים, ואולי באשר אז היתה שליטה להמן הכניס כחות הרע האלה בעולם ונפגמו גם ישראל קצת בענין זה, ובאשר הסרת הטבעת החזירתן למוטב התאמצו ישראל בכל עוז וחגרו שארית אונם, וחזרו והתקשרו באביהן שבשמים בתפלה ובבכי ודברי הצומות וזעקתם היפוך ממפורד משרשו, עוד זאת עשו שהתאחדו כולם יחד כאיש אחד חברים כמ"ש נקהלו היהודים ויקהלו היהודים היפוך ממפורד שבכחות עשו לעשות פירוד בין איש לרעהו, ומחמת שהגיעו למדה זו שהי' מעין דכתיב במ"ת ויחן שם ישראל נגד ההר זכו למה שהדור קבלוה בימי אחשוורוש, וע"כ כתיב וקיבל היהודים וכן קימו "וקבלו" היהודים הכתיב היא "וקבל", ומעתה מובן למה הוצרך שיסתפח

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON